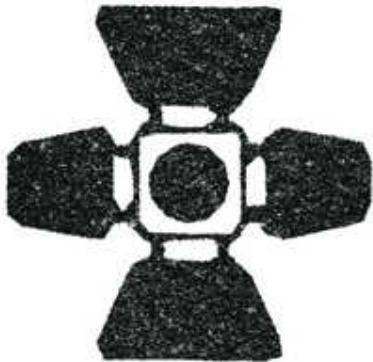

Geestig en griezelig toneel dansant

**Fysiek stuk dat speelt met de tijd
en de kijker op verkeerde been zet.**

KARIN VERAART

Theater

How did I die door Frascati Producties/Davy Pieters. Scenario, regie en toneelbeeld: Davy Pieters. Spel: Klára Alexová, Indra Cauwels, Joey Schrauwen. Geluidsontwerp: Jimi Zoet

1/11. Hier t/m 15/11, tournee:
frascatitheater.nl

Het lijkt ligt er al. Nog even, en ja: daar is het bos. Een levenloos lichaam van een jonge vrouw tussen de bomen. Er klinkt muziek in de verte, geluiden, ondefinieerbaar, maar onheilspellend. Wat is er gebeurd? Beweegt ze nog? Ze grijpt naar haar keel - gewurgt? Bijna? Helemaal? How did I die heet de nieuwste voorstelling van Davy Pieters (1988), theatermaakster die vorig seizoen van zich liet horen met het verrassende The truth about Kate, een solo geïnspireerd op celebrityprogramma's. Dat was beklemmend en absurd tegelijk - en How did I die heeft daarvan opnieuw elementen in zich, al is de opzet heel anders.

Aanvankelijk lijkt het alsof de geheimzinnigheden rondom het meisje in het bos opgehelderd gaan worden, doordat de gebeurtenissen als het ware worden teruggespoeld:

we zien de jonge vrouw opstaan, achteruit lopen, en even later een jongen tegenkomen, die er best verdacht uitziet. Was hij het?

Of gaan we toch niet terug in de tijd? Is er überhaupt iets gebeurd? En wie is die merkwaardige derde figuur in het bos in de rode jas met kap?

Waren ze gedrieën bevriend, hingen ze samen een beetje rond, selfies makend, Harry Potter lezend, een milkshake delend - en is er toen iets voorgevallen? Een grap te ver doorgevoerd, een ruzie, jaloezie? Of zitten we in het hoofd van een van de drie en zijn dit allemaal hersenspinsels?

Al die mogelijkheden passeren de revue, kijkend naar dit intrigerende, fysieke stuk: er komt weinig tekst aan te pas, alleen Klára Alexová heeft een monomane monoloog waarin ze herhaalt van niks te weten, maar ook bang is misschien iets te hebben verdrongen, want haar vriendje zegt dingen die niet stroken met haar herinnering.

Al met al is het een performance die lijkt op een moderne dans. De lijven schieten alle kanten op, de gezichtsuitdrukkingen zijn soms droogkomisch, dan weer lijken het doodenge maskers. How did I die zet je steeds op het verkeerde been, op een geestige en inventieve manier. Twin Peaks meets The Blair Witch Project in het theater, lekker griezelen ook. Halloween of niet.